

TILKI BOGI'NIN ŞARKISI

Zeynep Kurt'a...
Sınırsız hayal gücün için...
Ömür.

VakıfBank Kültür Yayınları: 0173
Çocuk Kitaplığı: 015

TİLKİ BOĞI'NİN ŞARKISI

YAZAN
ÖMÜR KURT
RESİMLEYEN
SEDA ÇUBUKÇI ANTLI

Grafik Tasarım ve Uygulama
Hande Özgeldi Büyüktopbaş

Uzman Psikolog
Zeynep İrem Çeven

Kitap Editörü
Hande Kayhan

Son Okuma
Zeynep İrem Çeven

VakıfBank Kültür Yayınları

Büyükdere Caddesi
No: 97 – Kat 4
Şişli 34394 İstanbul
Telefon: 0 212 354 5730
www.vbky.com.tr – info@vbky.com.tr
Sertifika No: 40141

© Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A.Ş., 2022

ISBN 978-625-7447-83-6

Kitabın tüm yayın hakları VakıfBank Kültür Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Baskı
İmak Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti.
Akçaburgaz Mh. 137. Sk. No:12
34522 Esenyurt / İstanbul / Türkiye
Tel: +90 444 62 18
Sertifika No: 45523

1. Baskı: Ekim 2022

TILKI BOGI'NİN ŞARKISI

YAZAN

ÖMÜR KURT

RESİMLEYEN

SEDA ÇUBUKÇI ANTLI

HİKÂYENİN KAHRAMANLARI

TİLKİ BOĞİ

BAY RUBİ

BAY EDİ

BAYAN FİNCAN

Tilki Bogi, her sabah uyanır uyanmaz mor menekşelere, gürgen ağaçlarına ve minik kuşlara şarkı söylerdi. Ormandakilerse kendi işleriyle meşguldü.

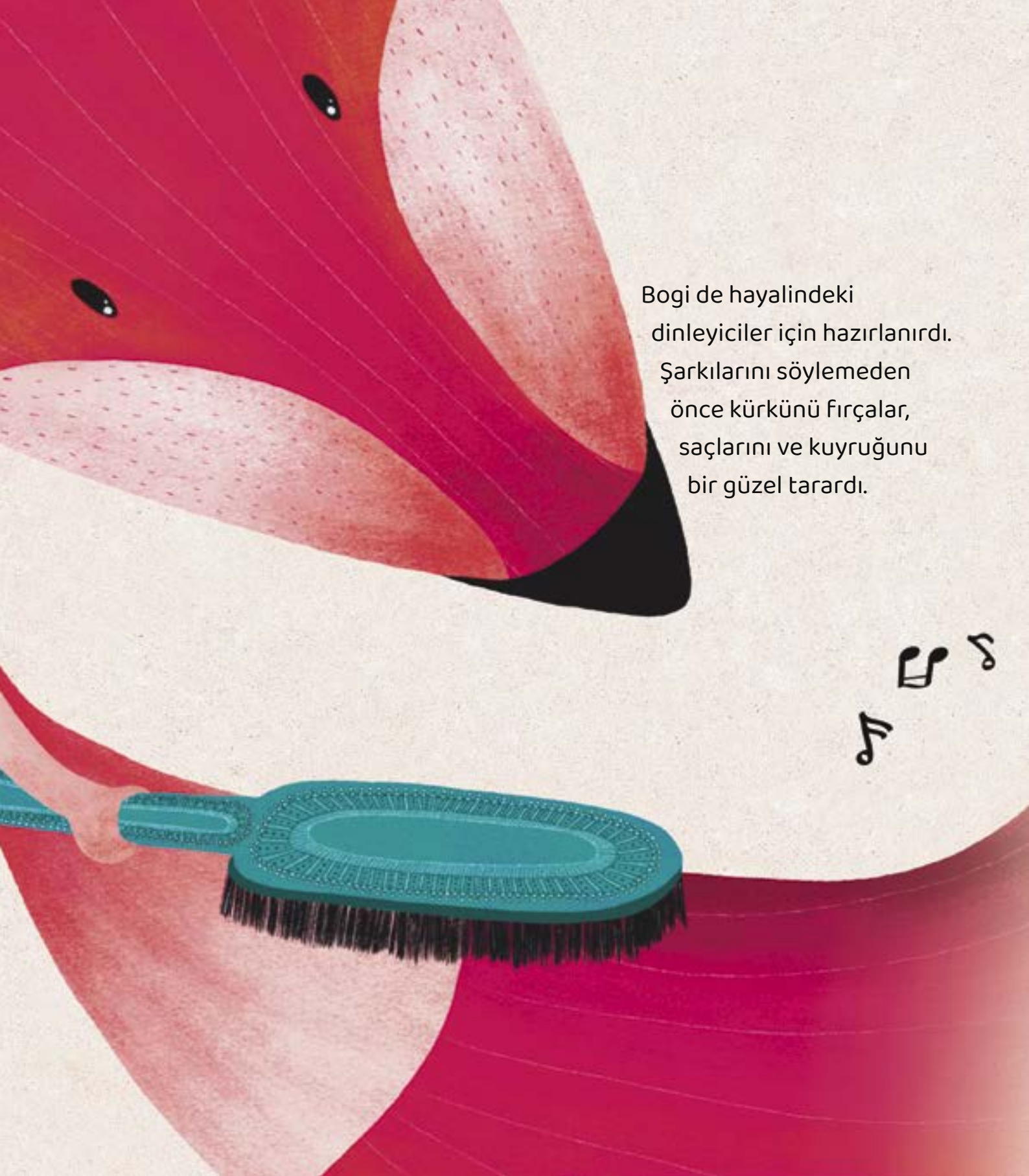
Bogi:

“Ah aah! Kimse beni dinlemiyor. Herkes çok meşgul! Koca ormanda bir başımayım! Çok mu çok yalnızım!” der dururdu.

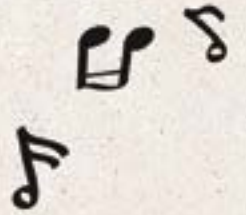
Ne iyi ne kötü...

Bogi'ye cevap veren kimse yoktu.

A stylized illustration of a red fox's head in profile, facing right. The fox has a black tip on its snout and small black eyes. A hand is shown holding a teal-colored oval brush with black bristles, positioned as if grooming the fox's fur. The background is a light beige color with faint, curved lines suggesting fur texture. Three black musical notes are scattered in the lower right area.

Bogi de hayalindeki
dinleyiciler için hazırlanırdı.
Şarkılarını söylemeden
önce kürkünü fırçalar,
saçlarını ve kuyruğunu
bir güzel tarardı.

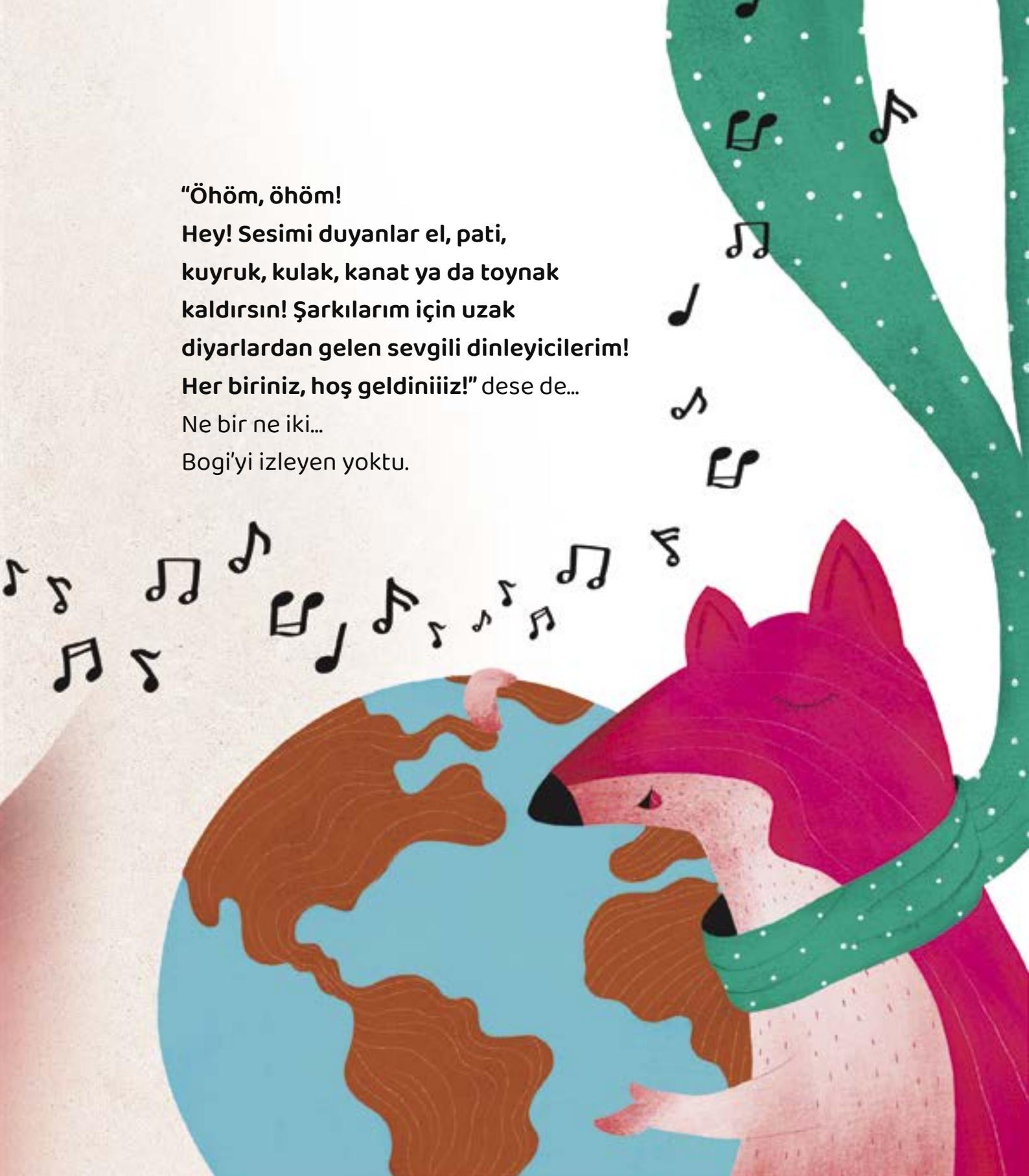

"Öhöm, öhöm!

Hey! Sesimi duyanlar el, pati,
kuyruk, kulak, kanat ya da toynak
kaldırsın! Şarkılarım için uzak
diyarlardan gelen sevgili dinleyicilerim!
Her biriniz, hoş geldiniiz!" dese de...

Ne bir ne iki...

Bogi'yi izleyen yoktu.

Ađaç kabuklarını, kurumuş yaprakları birbirine sürter, dalları birbirine vurur, derin derin iç çeker, kendi kendine konuşurdu:

**“Şu sesleri bir dinleyin: HAŞIRT HAŞIRT HUŞURT!
HUŞURT POTURT ÇITIRT! Müziđi duydunuz mu?”**

Ormanı, Bogi'nin duyduğu gibi duyan yoktu. Her Őeye rağmen Bogi hayalleriyle avunur, Şarkılarını dinleyecek seyircileri bekler dururdu.

LOY, LOY, LOY!
GÜZEL ORMANIM!

LEY, LEY, LEY!
GÜZEL MENEKŞEM!

LAR, LAR, LAR!
GÜZEL ARILAR!